

Hankkeen perustelut pääpiirteittäin

Yleiskuvaus

Laajennushakemuksen tarkoituksena on saada tuotannon piiriin Kuotkon kaivospiirin alueella sijaitsevat kultamalmiesiintymät.

Tutkimushistoria

Iso-Kuotkon aluetta tutkittiin Geologian tutkimuskeskuksen toimesta vuosina 1986 - 1999 välisenä aikana useaan eri otteeseen. Taustana näiden tutkimusten aloittamiselle olivat 1970 -luvulla alueelta otetut pohjamoreeninäytteenä, joita myöhemmin analysoitiin uudelleen. Nämä tulokset osoittivat Iso-Kuotkon alueen kultakriittiseksi.

Alueella on geofysiikan menetelmin (magneettinen-, painovoima- slingram-, IP-, SP-, VLF-R- ja latauspotentiaalimittauksia) tarkennettu matalalentogeofysiikan antamaa kuvaa. Lisäksi on otettu myös uranäytteitä ja iskuporanäytteitä sekä suoritettu syväkairausta ja tehty tutkimuskaivantoja. Pintapuhkeamia on tutkittu soijaporauksella. Tutkimusten perusteella löydettiin 3 mineralisoitunutta esiintymää: Kati, Retu ja Tiira.

Riddarhyttan Resources Ab:n aikana kairauksia tehtiin vuosina 2001 ja 2004. Agnico-Eagle Ab:n lunastettua oikeudet kairattiin vielä vuosina 2006-2011. Kaikkiaan alueelle on kairattu 190 kairareikää, yhteispituudeltaan lähes 31 km.

Vuonna 1997 tutkittiin pienkaivostoiminnan mahdollisuutta Kati -esiintymässä. Silloin tutkittiin rapakalliossa olevan kullan määrää sekä kallioperän pintaosia. Tutkimusselostus rikastettavuudesta julkaistiin VTT:n toimesta samana vuonna.

Valtakunnallinen syväseisminen luotaus (FIRE) GTK:n, Helsingin yliopiston ja venäläisten urakoitsijoiden (Spetsgeofizika S.E. ja Machinoexport S.E.) toimesta vuonna 2003 antoi myös lisätietoa Iso-Kuotkon ympäristön rakenteista. Tutkimusta tarkennettiin vuonna 2009 niin kutsutun HIRE -tutkimuksen (high resolution seismic) käynnistyttyä. Retu -mineralisaatiota tutkittiin vuonna 2010 latauspotentiaalimittauksin.

Geologinen yleiskuvaus

Iso-Kuotkon alue kuuluu Kittilän varhaisproterotsooisien vihreäkivivyöhykkeen koillisiin reunaosiin. Tämä vulkaniittikompleksi koostuu pääosin mafisista vulkaniiteista, laavoista ja tynnylaavoista sekä pyroklastisista kivistä. Vulkaniiittien kokonaispaksuus alueen keskiosissa on noin 7 km ja kompleksi rajoittuu ympäröiviin kivilajijyksiköihin tektonisin kontaktein. Ne ovat ylityöntöjä ja niiden yhteydessä olevia ruhje- ja hirtovyyhykkeitä.

Malmiesiintymien geologiset pääpiirteet ja mineralogia

Kati-esiintymä

Tyypillistä kiville on läpikotainen karbonaattituminen ja vyöhykkeittäinen albiittituminen. Myös kvartsiutuminen ja serisiittyminen on muuttumisvyöhykkeille ominaista.

Kulta esiintyy kvartsi-karbonaatti-kiisujuonissa tai runsaasti kiisuja sisältävissä juonibreksioissa ja niiden läheisyydessä. Karbonaatti on dolomiittia ja kiisuosat koostuvat magneetti-, arseeni- ja rikkikiisusta (18 %, 6 % ja 3 % vastaavassa järjestyksessä). Kuparikiisua on kohtalaisesti vain paikoin. Kulta esiintyy juonissa hippuina (karkeimmillaan lähes 3mm), mutta sitä lienee myös kiisuissa (arsenikiisu ja pyriitti) sulkeumina ja hilakultana. Yksittäiset juonet ovat pääosin paksuudeltaan < 1-10 cm, mutta niihin näyttää paikoin liittyvän hyvin korkeita kultapitoisuuksia.

Retu -esiintymä

Retu -esiintymä sijaitsee noin 1,4 km itään Kati -esiintymästä. Mineralisaatio on Kuotkon pääruhjeeseen liittyvän kiisuesiintymän yhteydessä. Heikkousrakenne on muodostunut kahden granodioriitti-tonaliitti -yksikön väliselle alueelle. Retun esiintymässä kivi on useammin raitaista muuttunutta mafista tuffia. Myös mafinen laava on osittain raitaista ja vain kvartsi-karbonaatti -mantelit ovat säilyneet tunnistettavina. Felsisiä, väriltään punertavia ja harmaita, serisiittyneitä juonityyppejä esiintyy. Osa juonista sijoittuu vyöhykkeeseen, jossa Retu -alueen länsiosien loivarakenteiset pyroklastiset kivet ovat kontaktissa pystyasentoiseen rakenteeseen, johon kuuluu tektonisoituneita tyyntyävojoja ja voimakkaasti muuttuneita mafisia vulkaniitteja.

Tiira -esiintymä

Tiira -esiintymä muistuttaa piirteiltään paljon Retu -esiintymää. Tiira -esiintymälle on tyypillistä voimakkaasti särkyneiden kivilajivyöhykkeiden esiintyminen, johtuen Kuotkon heikkousvyöhykkeessä tapahtuneista liikunnoista.

Mineraalivarannot

Alla olevassa taulukossa on esitetty yhteenveto oletetuista mineraalivarannoista. Malmiesiintymän tyyppi (juonimainen) ei salli varmempaa luokitusta, koska kairaustiheys ei ole siihen toistaiseksi riittävä. Taulukossa ilmoitetuissa pitoisuuksissa cut off -pitoisuutena on käytetty 2 g/t ja suuria pitoisuuksia ei ole leikattu.

Kuotkon alueen mineraalivarannot:

Esiintymä	tonnit	kultaa g/t	kultaa kg
Retu	790 000	4,19	3329
Kati	390 000	5,66	2180
Tiira	350 000	3,27	1153
Yhteensä:	1 530 000	4,35	6662

Tämän hetkisen tuotantoteknisen malmiarvion mukaan taloudellisesti hyödynnettävää kultamalmia on 600 000 tonnia, kultapitoisuudella 4,8 g/t.

Rikastettavuus

Kuotkon sulfidisen kultamalmin pääsulfidimineraaleina esiintyvät magneettikiisu, arseenikiisu ja pyriitti. Kulta esiintyy malmissa osaksi suhteellisen karkeana ja osittain vapaana jauhatuksen jälkeen, osittain sulkeumina ja hilakultana.

Valtion teknillinen tutkimuslaitos selvitti Kuotkon malmin rikastettavuutta vuonna 1997. Selvityksen perusteella malmi lukeutuu vaikeasti käsiteltäviin refraktoriisiin malmeihin, jonka hyödyntäminen perusrikastusmenetelmin on vaikeaa.

Suurikuusikon kaivoksen rikastusprosessi on suunniteltu hyödyntämään refraktorista kultamalmin ja jalostamaan se kultaharkoksi saakka. Prosessi koostuu murskaus- ja jauhatusvaiheen jälkeisestä hiilenpoistovaahdotuksesta, sulfidien rikastusvaahdotuksesta, rikasteen autoklaavihapetuksesta sekä sitä seuraavasta syanidi-liuotuksesta ja kullan talteenotosta.

Suurikuusikon kaivoksen rikastusprosessin arvioidaan soveltuvan Kuotkon kultamalmin hyödyntämiseen sellaisenaan. Prosessin taloudellisuutta voidaan kuitenkin kehittää yksinkertaisen ja suhteellisen edullisen painovoimaerotuksen avulla, jolloin malmin sisältämä vapaa kulta voidaan erottaa ilman liuotusta.

Alueiden käyttö ja suunnitellut toiminnot

Alueelle suunnitellut toiminnot ja niiden sijainti kaivospiirillä on esitetty liitteissä olevissa kartoissa. Hakijayhtiö on hakemuksessaan esittänyt alueiden käytöstä ja toiminnoista seuraavaa:

Louhinta

Malmin louhinta tapahtuu avolouhintana niin sanottua paikalleen räjäyttämistä käyttäen, joka tarkoittaa sitä, että malmi ja raakku porataan samaan räjäytettävään kenttään 7,5 metrin pengerkorkeutta käyttäen. Tällöin kivi särkyi lastattavaan lohkarekokoon, mutta jää mahdollisimman tarkasti paikalleen. Malmi ja raakku erotetaan toisistaan lastauksen aikana. Louhittava malmi läjitetään välivarastoalueelle, josta se kuljetetaan edelleen tarpeen mukaan Kittilän kaivokselle rikastettavaksi.

Suurin osa sivukivestä louhitaan malmin louhinnan yhteydessä. Kauempana malmista, sivukiveä louhitaan myös massalouhintana 15 metrin pengerkorkeutta käyttäen.

Alustavan louhintasuunnitelma-arvion mukaan vuotuinen malmin ja sivukiven louhintamäärä yhteensä voi alkuvuosina jäädä alle 550 000 tonnin.

Sivukivien läjitysalueet

Hakija on esittänyt kaksi vaihtoehtoista sivukiven läjitysalueita. Näiden vaihtoehtojen vertailu on suunniteltu tehtävän YVA-selvityksen yhteydessä.

Ensimmäisessä vaihtoehdossa sivukivet läjitetään louhosten muodostaman kolmion keskiosaan. Toisessa vaihtoehdossa on suunniteltu kaksi erillistä sivukiven läjitysalueita. Sen mukaan Kati -louhoksen sivukivet läjitettäisiin Iso-Kuotko -vaaran pohjois- ja koillispuolelle ja Retu- ja Tiira -louhosten sivukivet niiden kaakkoispuolelle. Sivukivikasojen sijainti eri vaihtoehdoissa on esitetty liitteen suunnitelmakartoilla.

Kaivosviranomaisen toteaa molempien vaihtoehtojen soveltuvan, kunhan läjitysalueen sijainnissa huomioidaan malmikriittisyys.

Läjitetävä sivukivimäärä on suunnitelman mukaan noin 5 000 000 m³.

Irtomaat

Irtomaiden poistotarve on yhteensä 200 000 m³. Valtaosa tästä määrästä tulee Retu- ja Tiira -louhoksien päältä poistettavista maista. Turve ja moreeni varastoidaan omiin kasoihin, jotta niitä voidaan helposti käyttää kaivosalueen ennallistamistöihin kaivostoiminnan päätyttyä. Varastokasan sijainti ilmenee liitteen kartoista.

Tiet

Kaivosalueelle rakennetaan louhinnassa ja läjityksessä tarvittavat tiet. Tiira -louhoksen kohdalla kaivospiirin alueelle etelästä tuleva tie siirretään sen itäpuolelle.

Vesien käsittely

Avolouhoksista pumpattavien vesien ja sivukivien läjitysalueiden valumavesien käsittelyä tarkastellaan tarkemmin YVA -selvityksessä. Käyttösuunnitelmassa on kuitenkin alustavasti varattu alue vesienkäsittelylaitosta ja pintavalutuskenttää varten.

Rakennukset

Alueelle rakennetaan konttori- ja sosiaalitilat sekä varistorakennukset. Räjähdysainevarasto sijoitetaan alueen pohjoisosaan riittävän suojaetäisyyden päähän muista toiminnoista.

Käyttösuunnitelma

Hakija on hakemuksessaan kuvannut seuraavat toiminnot:

1. Päätoimintojen sijoittaminen
2. Tuotantomenetelmät, sivukivien ja pintamaiden läjityssuunnitelmat
3. Vesien hallinta (alustava), tiet ja maankäyttö
4. Alueen erityispiirteet
5. Kaivostoiminnan turvallisuus

Selvitys tutkimustöistä ja niiden tuloksista

Kaivospiirihakemuksessa on esitetty riittävät selvitykset siitä, että haetulla alueella on kaivoskivennäisiä niin runsaasti ja siinä muodossa, että esiintymää voidaan hyödyntää. Hakijan selvitykset tutkimustöistä:

1. Alueen ja esiintymän geologia
2. Geokemialliset, geologiset ja geofysikaaliset tutkimukset
3. Rikastettavuusselvitykset
4. Mineraalivarantoarvio

Hakemuksen johdosta annetut lausunnot

Kittilän kunta

Kittilän kunnan lausunnossa todetaan seuraavaa:

Haetulla alueella ei ole voimassa olevia asema- eikä yleiskaavoja, eikä myöskään kaivoslain (503/1965) 6 §:n mukaisia valtauksen esteitä. Kittilän kunnalla ei ole huomautettavaa kaivospiirihakemuksesta.

Lapin ELY-keskus

Lapin ELY-keskuksen lausunto:

Kuotkon kaivospiiri sijaitsee Kuivasalmen paliskunnan poronhoitoalueella. Poronhoitoon liittyviä aitoja tai muita rakenteita ei ole kaivospiirin välittömässä läheisyydessä. Lähialueella ei ole asutusta.

Kaivospiirin alueella eikä sen välittömässä läheisyydessä ole Natura-alueita, muita suojelualueita, eikä erämaa-alueita.

Kaivospiirin alueelle suunniteltu kaivostoiminta on laadultaan ja laajuudeltaan sellaista, että se edellyttää kyseisen toiminnan vaikutusten selvittämistä YVA-menettelyllä. YVA-menettelyn arviointiselostus on liitettävä kaivosturvallisuuslupahakemuksen yleissuunnitelman liitteeksi. Luvan myöntää TUKES.

Kaivospiirihakemuksessa on esitetty pääpiirteittäin louhintamenetelmät ja kaksi vaihtoehtoa sivukivien läjitysalueille sekä vesienkäsittely- ja pintavalutuskentille. Hakijan tulisi esitettyä paremmin kuvata louhinnassa käytettävät räjähdysainemäärät (typpikuormitus vesistöön) sekä arvioida toiminnan vaikutukset vesistöön ja muuhun luontoon. Louhosten kuivanapitovesiä on tarkoitus käsitellä vesienkäsittelylaitoksella ja pintavalutuskentällä, mutta Kati-louhoksen vesien johtaminen vesienkäsittelyalueelle on puutteellisesti esitetty. Hakijan tulisi täydentää hakemusta näiltä osin, vaikka varsinainen kaivoksen vaikutusten arviointi tapahtuukin YVA-menettelyssä ja edelleen AVI:n lupamenettelyssä. Hankesuunnitelmalla ja hankkeen vaikutustiedoilla saattaa olla merkitystä sivukivien läjitysalueiden maisemavaikutusten merkittävyyteen ja näin myös kaivospiirin laajuuden määrittämiseen.

Kaivospiirihakemuksen alueella ei ole uhanalaisten putkilokasvi-, jäkäläsammal-, kääväkäs- eikä eläinlajien tiedossa olevia havaintopaikkoja Eliöt -tietokannan (SYKE) mukaan.

Kaivospiirihakemuksen alueella on suuren petolinnun pesäreviiri ja pesäpaikka on kaivospiirin rajalla Petolintujen pesät 2012 -rekisterin (Metsähallitus) mukaan. Hakijan tulee vielä olla yhteydessä Metsähallituksen Lapin luontopalveluihin suuren petolinnun pesäreviirin tilasta.

Alueella ei ole vedenhankinnan kannalta tärkeää pohjavesialuetta, eikä muutakaan vedenhankintaan soveltuvaa pohjavesialuetta.

Lapin ELY-keskus toteaa, että Lapissa jokien latva-alueiden pienet joet ja purot ovat arvokkaita mm. tammukan ja harjuksen elinympäristöjä, joten malmin louhintatoiminnasta ei saa aiheutua tarpeetonta ja vältettävissä olevaa haitallista kuormitusta latva-alueiden puroihin ja jokiin.

Metsähallitus

Lausunnossaan Metsähallitus haluaa kiinnittää huomiota seuraaviin asioihin:

a) Kaivostoiminnan lopettamiseen liittyvästä vakuudesta 10 luvun mukaisesti sekä lopettamiseen liittyvistä ja lopettamisen jälkeisistä velvollisuuksista (kaivoslain 52 §, kohta 6):

Uuden kaivoslain (621/2011) 10 luvussa on määräykset vakuuden asettamisesta. Koska edellä mainitun lainkohdan mukainen vakuus ei kata jätealueiksi luokiteltujen alueiden kuntoon saattamisen varmistamista, tulee toiminnalla olla erillinen ympäristölupa, jossa ao. vakuus tullaan määrittämään. Toiminnan päättyessä tulee kaivospiirin alue saattaa yleisen turvallisuuden ja hyvän ympäristönsuojelun tason edellyttämään kuntoon.

b) kaivoslain 52 §:n mukaiset yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi tarpeelliset määräykset (ao. lain kohta 1):

Kuulemisasiakirjoista ei tarkalleen selvinnyt sitä, että suoritetaanko tulevan kaivospiirin osalta erillistä YVA-menettelyn mukaista selvitystä vai pidetäänkö riittävänä sitä, että aiheesta on jonkin verran mainintoja Suurikuusikon kaivostoiminnan laajennusta koskevassa YVA:ssa.

Kaivospiirin alueella on tarkoitus louhinnan lisäksi varastoida pysyvästi mm. sivukiviä. Sivukivien pysyvä varastointi vaatii perusteellista selvitystä alueen maaperän, pohja- ja pintavesien nykytilan, läjitettävän sivukiven laadun, kasarakenteen, suotovesien, maisemoinnin ja jälkiseurannan osalta. Lisäksi hakemusalueen vaikutuspiirissä on uhanalaisen suuren petolinnun pesä.

Metsähallitus edellyttää, että tulevan kaivospiirin nykytila ja toimintojen vaikutukset ympäristöön selvitetään YVA-menettelyn vaatimalla laajuudella ja tarkkuudella. Vasta selvitystyön valmistuttua on asianosaisilla mahdollisuus ottaa kantaa hakemuksen karttaliitteissä esitettyihin käyttösuunnitelmavaihtoehtoihin. Edellä mainittujen asioiden lisäksi tulee selvittää ympäristölupaviranomaisen kanta toiminnassa tarvittaviin lupiin (mm. ympäristö- ja vesitalouslupa).

Metsähallituksen mielestä päätös kaivospiirin perustamisesta tulee tehdä vasta sen jälkeen, kun kaikki tarvittavat selvitykset on tehty ja ympäristöön liittyvät lupa-asiat on ratkaistu.

c) Poronhoidolle aiheutuvien haittojen vähentämiseksi erityisellä poronhoitoalueella kaivoslain 52§, kohta 4):

Haettu kaivospiiri sijaitsee valtion maiden osalta poronhoitolain 2 §:ssä mainitulla erityisesti poronhoitoa varten tarkoitettulla alueella. Hakemusalue sijoittuu Kuivasalmen paliskunnan alueelle. Valtion maata edellä mainitulla alueella ei saa käyttää sillä tavoin, että siitä aiheutuu huomattavaa haittaa poronhoidolle. Viranomaisilla on ennen päätöksen tekoa velvollisuus neuvotella paliskunnan kanssa. Neuvottelovelvollisuudesta on säädetty poronhoitolain 53 §:ssä.

d) Muista yleisten ja yksityisten edun kannalta välttämättömistä ja luvan edellytysten toteuttamiseen liittyvistä seikoista (kaivoslaki 52 §, kohta 9):

Kaivosyhtiön tehtäväksi ja kustannettavaksi jää tarvittavien uusien/korvaavien tieyhteyksien rakentaminen ja teiden kunnossapito.

e) Muut asiat:

Mikäli kaivospiirin määrääminen voidaan tehdä, Metsähallitus tulee myöhemmin yksilöimään korvausvaateensa maanmittauslaitoksen pitämässä kaivospiiritoimituksessa. Metsähallitus pidättää oikeuden tästä lausunnosta huolimatta kaikkiin niihin yksityisoikeudellisiin korvauksiin, joihin maanomistaja on oikeutettu. Lisäksi Metsähallitus pidättää oikeuden täydentää tätä lausuntoa myöhemmässä vaiheessa.

Kuivasalmen paliskunta

Lausunnossa on kuvattu ensin poronhoidon harjoittamisen vaikeutumista Suurikuusikon kaivoksen toiminnan alkamisen jälkeen. Ongelmaksi on koettu mm. laidunkierron muuttuminen, joka on tuonut tullessaan sen, että laidunmaat kuluvat epätasaisesti, koska laajoja laidunnusalueita on jäänyt pois käytöstä. Keskipalkisen porot ovat osin siirtyneet käyttämään muita laidunalueita. Uuden kaivospiirin vaikutukset arvioidaan lausunnossa samankaltaisiksi.

Suurpetomäärien (varsinkin ahma) räjähdysmäinen kasvu paliskunnan pohjoisosissa lisää porovahinkoja, koska paliskunnan keskiosan porot siirtyvät pohjoisosiin menetettyjen laidunmaiden vuoksi. Liikenteen kasvu Kittilän kaivoksen ja Kuotkon kaivospiirin välillä kasvaa aiheuttaen lisääntyviä liikennevahinkoja ja raavaiden porojen menetyksiä.

Paliskunnalle tulee taata poronhoitolain 53 §:n mukainen neuvotteluoikeus. Kuivasalmen paliskunta haluaa suurempaa roolia kaivosmenettelyssä ja alueen käytön suunnittelussa.

Hakemuksen johdosta annetut mielipiteet

Anneli Ojanperä

Mielipide on esitetty kokonaisuudessaan liitteessä 2. Mielipiteeseen on liitetty myös analyysi Kittilän kaivoksesta, mutta koska se ei liity tähän asiayhteyteen, sitä ei esitetä.

Hakijan vastine

Kittilän kunnan lausunto

Ei kommentoitavaa.

Lapin Ely-keskus

Tulkintamme mukaan YVA:n tarvetta ei ole, koska louhintamäärät eivät vuositasolla ylitä 550 000 tonnia tämän hetkisten suunnitelmien mukaan. Lopulliset louhintamäärät selviävät kaivossuunnittelun ja rikastuskokeiden valmistuttua. Myöskään kaivospiiripäätös ei edellytä YVA:n olemassa oloa tässä vaiheessa. Mahdollisia muita puuttuvia tietoja tulemme täydentämään muissa tarvittavissa lupaprosesseissa sitä mukaa, kun louhinta ym. suunnitelmat valmistuvat ja tarkentuvat.

Metsähallitus

Tulkintamme mukaan YVA:n tarvetta ei ole, koska louhintamäärät eivät vuositasolla ylitä 550 000 tonnia tämän hetkisten suunnitelmien mukaan. Myöskään kaivospiiripäätös ei edellytä YVA:n olemassa oloa tässä vaiheessa. Mahdollisia muita puuttuvia tietoja tulemme täydentämään muissa tarvittavissa lupaprosesseissa sitä mukaa, kun louhinta ym. suunnitelmat valmistuvat ja tarkentuvat. Emme myöskään katso Metsähallituksen olevan oikea taho määrittämään vakuuksia kaivospiirille. Tiestöön liittyvät asiat mahdollisine

korvauksineen käsitellään kaivospiiritoimituksessa.

Kuivasalmen paliskunta

Hakija pyrkii ajoittamaan mm. louhintaa siten, että porotaloudelle aiheutuu mahdollisimman vähän haittaa. Hakija pyrkii neuvottelemaan paliskunnan kanssa sopimuksen mahdollisesta poronhoidon vaikeutumisesta aiheutuvan haitan korvaamisesta. Alueelle on myös tehty porotalous selvitys ja raportti siitä on valmistunut keväällä 2012.

Anneli Ojanperä

Hakija toimii kaikkien säädösten ja lupaehtojen mukaisesti.

Lupamääräys 1

- a) Hakijan on haettava ennen kaivostyöhön ryhtymistä kaivosturvallisuuslupa.
- b) Hakijayhtiön on liitettävä ympäristövaikutusten arviointiselostus ja yhteysviranomaisen siitä antama lausunto kaivosturvallisuuslupahakemukseen, sen yleissuunnitelman liitteeksi.

Lupamääräys 2

Hakijayhtiön on ennen kaivoksen rakentamistoimenpiteiden aloittamista tiedotettava hyvissä ajoin suunnitelluista toimenpiteistä Lapin ELY-keskukselle sen varmistamiseksi, ettei toimenpiteistä aiheudu sellaisia vaikutuksia, jotka olisivat kiellettyjä luonnonsuojelulain (1096/1996) nojalla.

Lupamääräys 3

- a) Kaivosviranomainen tulee kaivosoikeutta koskevassa ilmoituksessa (kaivoskirjassa) määräämään, että kaivosoikeuden haltijan tulee ryhtyä kaivostyöhön tai muuhun sellaiseen esiintymän luonteen edellyttämään työhön, joka osoittaa hänen vakavasti pyrkivän kaivospiirissä varsinaiseen kaivostyöhön, kymmenen (10) vuoden pituisen määräajan kuluessa kaivospiirin määrittämisestä lukien uhalla, että kaivosoikeus voidaan kaivoslain 50 §:n mukaisessa menettelyssä julistaa menetetyksi.
- b) Kaivosoikeuden haltijan tulee kaivosasetuksen (663/1965) 22 §:n mukaisesti ilmoittaa kaivostyön aloittamisesta kaivosviranomaiselle.
- c) Kaivospiirimääräyksen perusteella suoritettavaan kaivospiiritoimitukseen sovelletaan, mitä kumottavan lain 27-38 §:ssä säädetään. Kumottavan lain nojalla annettu kaivosoikeus jää voimaan kaivospiirimääräyksessä ja kaivoskirjassa mainituilla ehdoilla. Kaivosoikeuteen sovelletaan edelleen, mitä kumottavan lain 44 ja 45 §:ssä säädetään, sekä kaivospiiriin ja sen apualueeseen, mitä kumottavan lain 22 §:ssä säädetään. Kaivospiirimaksun vuotuinen suuruus on 50 euroa hehtaarilta. Jos kaivosmineraalin taloudelliseen arvoon vaikuttavat perusteet ovat oleellisesti muuttuneet, asianosaisella on oikeus vaatia kaivosviranomaista tarkistamaan kaivosoikeudesta kalenterivuodelta maksetun louhimismaksun suuruus. Kaivosviranomaisen on tällöin otettava huomioon kaivosmineraalien taloudelliseen arvoon vaikuttavat perusteet ja asianosaisten asiassa tekemä sopimus.

Lupamääräys 4

Kaivosoikeuden nojalla tapahtuvaan toimintaan sovelletaan lisäksi vastaavasti, mitä kaivoslain (621/2011) 6, 17, 18, 68, 69, 70, 72, 73, 74, 97, 101 §:ssä sekä 11, 13 ja 15 luvuissa säädetään.

Lupamääräys 5

Kaivosoikeuden nojalla tapahtuvaan toimintaan sovelletaan lisäksi vastaavasti, mitä kaivoslain (621/2011) 171 ja 172 §:ssä säädetään.

Tiedoksi kaivospiiriä koskevista myöhemmin annettavista määräyksistä

Vakuuden asettaminen kaivoslain (621/2011) 181 §:n siirtymäsäännöksen mukaisesti

Kaivoslain (621/2011) 108-111 §:ien mukaan kaivosviranomaisen on viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta määrättävä vakuuden laji ja suuruus sekä annettava kaivosoikeuden haltijalle enintään vuoden pituinen määräaika vakuuden asettamiselle.

Vakuus asetetaan kaivostoiminnan lopettamis- ja jälkitoimenpiteiden suorittamista varten. Kaivoslain mukainen vakuus liittyy yleisesti maisemoinnin ja kunnostamisen turvaamiseen sekä kaivosturvallisuuden varmistamiseen. Tässä ei siis ole kyse ympäristönsuojelulain mukaisesta vakuudesta, joka koskee kaivoksen jätealueiden hoitoa.

Vakuuden suuruuden arvioimisen kannalta olennaiset säännökset ovat kaivoslain (621/2011) 143, 144 ja 150 §:t. Vakuutta arvioitaessa on otettava huomioon, että lopettamis- ja jälkitoimenpiteiden lopulliset kustannukset konkretisoituvat vasta kaivostoiminnan loppumisen yhteydessä.

Annettavat määräykset kaivoslain (621/2011) 181 §:n siirtymäsäännöksen mukaisesti

Kaivosviranomaisen on myös viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta annettava kaivosoikeuden haltijalle yleisten ja yksityisten etujen kannalta tarpeelliset määräykset noudattaen vastaavasti, mitä tämän lain 52 §:n 3 momentissa ja 125 §:ssä säädetään, sekä asetettava määräysten tarkistusväli noudattaen, mitä tarkistusvälin asettamisesta tämän lain 62 §:n 2 momentissa ja 127 §:n 2 momentissa säädetään. Jollei määräys ole välttämätön kaivosturvallisuuden tai tärkeän yleisen edun kannalta, se ei saa sanottavasti vähentää kaivoshankkeesta saatavaa hyötyä. Määräyksen antamista koskevan päätöksen valmisteluun sovelletaan, mitä tämän lain 37–40 ja 42 §:ssä säädetään kaivoslupahakemuksen käsittelystä. Päätökseen sovelletaan, mitä tämän lain 56 §:n 1 momentissa säädetään lupapäätöksen sisällöstä, 57 §:ssä lupapäätöksen antamisesta ja 58 §:ssä lupapäätöksestä tiedottamisesta.

Tiedonanto kaivospiirimääräyksen voimassaolon jatkamisesta

Kaivosluvan voimassaolon jatkamista koskeva hakemus on toimitettava lupaviranomaiselle 2 kuukautta ennen luvan voimassaolon päättymistä asetuksen (391/2012) 27 §:n mukaisesti.

Päätöksen perustelut

Lupamääräys 1

a) Kaivoksen rakentamiseen ja tuotannolliseen toimintaan on oltava kaivosviranomaisen lupa (kaivosturvallisuuslupa). Kaivoslaki (621/2011), 121 §

b) Kaivosviranomaisen voi kaivoslain (503/1965) 23 a§ 2 momentin mukaan päättää kaivospiirihakemuksen käsittelyn yhteydessä, että arviointiselostus liitetään yleissuunnitelman (nykylain mukaan kaivosturvallisuuslupa) yhteyteen, kun on ilmeistä, ettei kaivostoiminnan aloittamista valmisteleisiin merkittävästi ympäristöön vaikuttaviin toimiin ryhdytä heti kaivospiiritoimituksen jälkeen. Hankkeen toteuttaminen tapahtuu viiveellä, jolloin tarkemmat selvitykset ympäristövaikutuksista tai puutteelliset selvitykset voidaan täydentää hankkeen myöhemmässä suunnittelussa. Kaivosviranomaisen edellyttää, että ympäristövaikutukset on selvitetty kaivosturvallisuuslupahakemuksessa tai sen liitteissä. Kaivoslaki (503/1965), 23a §

Kaivosviranomaisena toimiva Turvallisuus- ja kemikaalivirasto myöntää kaivosturvallisuusluvan.

Lupamääräys 2

Kaivoslain 71 §:n 2 momentista johtuu, että kaivosviranomaisen on kaivospiirin määräämisestä päättäessään varmistauduttava, ettei suunniteltu toiminta ole mainitun kaivoslain kohdassa viitattujen luonnonsuojelulain säännöksiä vastaista. (503/1965)

Lupamääräys 3

a) Kaivoslain 50 §:n perusteella kaivoskirjassa tulee antaa vähintään viiden ja enintään kymmenen vuoden pituinen määräaika kaivospiirin määräämisestä lukien, jonka aikana kaivosoikeuden haltijan on ryhdyttävä kaivostyöhön tai muuhun sellaiseen esiintymän luonteen edellyttämään työhön, joka osoittaa hänen vakavasti pyrkivän kaivospiirissä varsinaiseen kaivostyöhön. Kun otetaan huomioon, että varsinaiseen kaivostyöhön ryhtyminen edellyttää usean eri lain perusteella saatavan luvan myöntämistä, ei asetettavaa määräaika voida pitää kohtuuttoman pitkänä. (503/1965)

b) Kaivosasetuksen 22 §:n mukaan kaivostyön harjoittajan on ennen kaivoslain 56 §:ssä tarkoitetun työn aloittamista tai lopettamista ilmoitettava siitä kaivosviranomaiselle. (503/1965 ja kaivosasetus 663/1965)

c) Kaivoslain (621/2011) 181 §:n mukaiset siirtymäsäännökset koskien kaivostoimintaan sovellettavia säännöksiä.

Lupamääräykset 4 ja 5

Kaivoslain (621/2011) 181 §:n 3 momentin ja 182 §:n 1 ja 3 momenttien mukaiset siirtymäsäännökset koskien kaivostoimintaan sovellettavia säännöksiä.

Kaivoslain edellytykset

Hakijan esittämä kaivospiirihakemus ja sen täydennykset täyttävät kaivoslain (503/1965) 22 §:ssä ja 23a §:ssä edellytetyt vaatimukset eikä haetulla alueella ole Kittilän kunnan lausunnon perusteella kaivoslain (503/1965) 6 §:n 1 momentin 3-9 kohdan mukaisia valtauksen esteitä.

Hakijan esittämä selvitys tutkimustöistä ja niiden tuloksista osoittaa, että haetulla alueella on kaivoskivennäisiä niin runsaasti ja siinä muodossa, että esiintymää voidaan hyödyntää. Malmiesiintymän rakenne tunnetaan hyvin. Hakija on esittänyt riittävät tuotantotekniset perustelut kaivospiirin muuttamiseksi.

Hakijan esittämä käyttösuunnitelma täyttää kaivoslain 23 §:n 1 momentin 3 kohdan vaatimukset.

Kaivospiirin alueesta

Hakijan esittämää kaivospiirin aluetta voidaan pitää perusteltuna kaivoslain 22 §:n 2 momentin mukaisesti huomioon ottaen esiintymän laatu, laajuus ja alueelle suunnitellut toiminnot.

Kaivoshankkeen tarkastelu perustuu kaivoslain 4 §:n mukaiseen esiintymän sijaintiin ja hyödynnettävyyteen. Kaivosviranomaisen katsoo, että hakijayhtiö on riittävästi perustanut kaivospiirin alueen suunnittelun selostuksessa esitetyn mukaisesti.

Luonnonsuojelulain määräykset

Kaivoslain 71 §:n 2 momentin mukaan lupa-asiaa ratkaistaessa ja muuta viranomaispäätöstä tehtäessä on lisäksi noudatettava, mitä luonnonsuojelulain (1096/1996) 4, 9, 39, 42, 47-49, 55 ja 56 §:ssä sekä 4, 5 ja 10 luvuissa sekä mainittujen säännösten nojalla säädetään.

Kaivoslain 71 §:n 2 momentista johtuu, että kaivosviranomaisen on kaivospiirin määrittämisestä päättäessään varmistauduttava, ettei suunniteltu toiminta ole mainitun kaivoslain kohdassa viitattujen luonnonsuojelulain säännöksien vastaista.

Ympäristönsuojelulain määräykset

Kaivosviranomaisen katsoo, että ympäristölliset toimenpiteet tulevat käsitellyksi ympäristönsuojelulain (86/2000) mukaisessa ympäristölupamenettelyssä.

Vastaus lausuntoihin ja mielipiteisiin

Kaivosviranomaisen katsoo hankkeesta annetut lausunnot ja mielipiteet tulleen huomioiduksi kaivospiirin määrittämisestä koskevissa lupamääräyksissä, hakijan antamassa vastineessa sekä seuraavassa kohdassa esitetyissä yksilöidyissä vaatimuksissa, jotka hakijayhtiön on otettava huomioon kaivostoiminnan suunnittelussa ja kaivostoiminnassa.

Kaivosviranomaisen toteaa, että asianosaisten on mahdollista neuvotella hakijayhtiön kanssa korvauksista ja muista seikoista myös kaivospiiritoimituksen aikana. Kaivospiiritoimituksen toimitusmiehet antavat tältä osin tarkempia ohjeita ja määräaikoja.

Kaivospiirimaksuista ja louhimismaksusta löytyy lisätietoja päätösasiakirjasta (katso päätöksen kohta, lisätietoja maanomistajille).

Vastaus yksilöityihin vaatimuksiin

Kaivospiirihakemuksen käsittelyyn liittyvässä kuulemisessa esiin tulleet yksilöidyt vaatimukset ovat seuraavat:

1. Lapin ELY-keskus

Kaivospiirin alueelle suunniteltu kaivostoiminta on laadultaan ja laajuudeltaan sellaista, että se edellyttää kyseisen toiminnan vaikutusten selvittämistä YVA-menettelyllä.

Kaivospiirihakemuksen alueella on suuren petolinnun pesäreviiri ja pesäpaikka on kaivospiirin rajalla Petolintujen pesät 2012 -rekisterin (Metsähallitus) mukaan.

Kaivosviranomaisen huomauttaa, että hakijan tulee vielä olla yhteydessä Metsähallituksen Lapin luontopalveluihin suuren petolinnun pesäreviirin tilasta.

2. Metsähallitus ja Kuivasalmen paliskunta

Kuivasalmen paliskunnalle tulee taata poronhoitolain 53 §:n mukainen neuvotteluoikeus.

Kaivosviranomaisen on varautunut järjestämään neuvotteluja. (ks. kaivospiiripäätöksen sivu 5)

Puhelinneuvottelun (Kuivasalmen paliskunnan poroisäntä Kauno Rytönen/ Tukesin ylitarkastaja Ossi Leinonen) tuloksena sovittiin, että poronhoitolain (848/1990) 53 §:n mukaiset viranomaisen ja paliskunnan väliset neuvottelut yhdessä hakijayhtiön kanssa, aloitetaan lokakuussa 2013 ja niitä jatketaan kevääseen 2014 saakka. Lisäksi sovittiin, että Kuivasalmen paliskunta voi kutsua neuvotteluihin mukaan Paliskuntain yhdistyksen edustajan/edustajia. Kaivospiiripäätös voidaan antaa ennen neuvottelujen aloittamista, koska kaivosviranomaisen tulee antaa yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi tarpeelliset määräykset poronhoidolle aiheutuvien haittojen vähentämiseksi erityisellä poronhoitoalueella viimeistään 30.6.2014 mennessä.

Valituksen aihe Agnico-Eagle Finland Oy Kaivospiirihakemus Kuotku
Lähettäjä: anneli ojanperä <anneliojanpera@gmail.com>
Lähetetty: 25. huhtikuuta 2013 13:57
Vastaanottaja: KaivosAsiat
Aihe: Valituksen aihe: Agnico-Eagle Finland Oy, Kaivospiirihakemus Kuotku
Liitteet: Analyysi Kittilän kaivoksesta.odt

Anneli Ojanperä
KAIVOSPIIRIHAKEMUKSESTA
Ounasjoen Itäpuolentie 1195
96900 SAARENKYLÄ

VALITUS

24.4.2013

kaivosasiat@tukes.fi

viite: Agnico-Eagle Finland Oy, Kaivospiirin nimi Kuotku

Asun Ounasjokivarressa ja kotoisin Kittilästä, vanhempani omistavat myös jokirantoja. Mielestäni myös minulla on oikeus sanoa mielipiteeni asiasta, tulvavedet tulevat myös meidän pelloille ja myrkyt huilaa joessa.

Haitat kyllä tiedetään. Rekkakuormallinen arseenia päivässä on liikaa ja muut myrkyt päälle. Kaivosjäte on luokiteltu ongelmajätteeksi ja sitä tulee vuodessa 1 100 000 000 kg ja sivukivet päälle jotka myös sisältävät näitä vaarallisia aineita. Lisäksi edellisessä YVA:ssa ei ilmoitettu ollenkaan malmin keskipitoisuudessa, uraania thoriumia ym. radioaktiivisia aineita, joita siellä tietysti on, se on valehtelua kun elohopeakin ilmoitettiin ja uraanimäärät ovat suuremmat. Antimoni on yksi uraanin hajoamistuote kuten lyijykin ja antimoniakin päivässä tulee 1 143 kg. Alumiinia tulee päivässä 20 739, rikkiä 108 963 kg, kadmiumiakin malmissa on 108 kg/pv. vuodessa 39 600 kg. Arseenia tulee 13 088 900 kg/vuosi.

Arseeni estää aerobisen soluhengityksen ja aiheuttaa happikatoa ja ihon sinertymistä. Arseeni ja sen yhdisteet luokitellaan EU-direktiivin mukaan myrkyiksi ja ympäristölle vaarallisiksi aineiksi Arseeni ja sen yhdisteet luokitellaan 1.luokan karsinogeeneiksi, eli syöpää aiheuttavaksi aineeksi. Arseeni juomavedessä nostaa tunnetusti aikuisten riskiä sairastua keuhko-, virtsarakko- ja ihosyöpiin. Erityisesti sammaleet ja jäkälät ja jopa voikukka imee arseenia lehtiinsä. Korkein sallittu arseenipitoisuus juomavedessä on 10 mikrogrammaa litrassa. Niin, että kyllä nykyisen kaivoksen ympäristö on saanut myrkkynsä, ei ihme että porot ovat alkaneet karttaa aluetta.

Kyllä myös YVA:n käsittelijän olisi pitänyt tietää kuinka vaarallisia nämä aineet on ja imeytyvät vesistöihimme ja lähtevät erityisesti liikkeelle kun kaivokset suljetaan. Tulee maakunnalle jobin postia. Ei yksikään ihminen tiedä, miten kauas vesisuonet kallioperässämme kulkeutuvat. Vesi hakee uomansa uudelleen kun pohjavesiä ja kalliovesiä lakataan pumppaamasta ja ongelmavesi pääsee kunnolla kiertoon. Yksi kaivos voi pilata koko maakunnan pohjavedet, sanoi eräs tutkija televisiossa, eikä ongelmajätevuoret tee asiasta ongelmatonta.

Suomi menettää maineensa kaivosten takia, ja poronliha samoin kuten puhtaat elintarvikkeet mitä suomessa tuotetaan. Lopettakaa tämä hulluus. Suomella ei ole varaa tähän. Ei mitään uusia alueita tuhottavaksi. Onko tarkoitus muuttaa Lappi asumiskelvottomaksi alueeksi, että saadaan ne Euroopan ydinjätteet tänne sullottua. (Martin Ollus, Uusi teollinen Suomi 1994, visio johtaisi sen suunnittelijan mukaan laajalti elintarviketuotannon

Valituksen aihe Agnico-Eagle Finland Oy Kaivospiirihakemus Kuotku loppumiseen, koska heräisi epäilyksistä voidaanko elintarvikkeita lainkaan tuottaa Suomessa. Suomi toimisi Euroopan sähkön- ja uraanintuottajana ja ydinjätteen kaatopaikkana., Se on sitran julkaisu, jota oppikirjana kouluissakin on käytetty, sitra on eduskunnan rahoittama laitos). Lapissa on potentiaalia vaikka mihin, mutta te tuhoatte tämän Lapin ja vielä 2000-luvulla, kun tietoa on taatusti jokaisen saatavilla, nappia painamalla. 2000-luvulle saakka täällä ovat porot saaneet käyskennellä metsässä, mielipuolet hommaa tämä tuhoaminen, hävittää olla suomalainen, tällainen sivistysvaltio ja tuhoaa itsensä.

Avolouhokset erityisesti pölyävät ja levittävät myrkyt ympäristöön. Myrkyt kaivosalueelta ja suoalueilta leviävät jokiveden mukana erityisesti tulva-aikana pelloillemme ja soillemme.

Ehdoton ei koko kaivokselle ja kaivospiirin laajennukselle.

Liitteenä tutkimusaineistoani ja mielipiteitä kaivoksista. + Lakipykälät kaivosta vastaan.

Patorakennelmat ovat tosi riskialttiita, eikä tunnu ollenkaan luotettavalta, että syanidialtaan täyttyessä (CIL) alettiin syanidipitoista rikastushiekkaa laittamaan vaahdotusjätealtaaseen. Asia sai poikkeusluvan ely-keskuksesta, Erkki Kantola oli silloin Matti Hepolan viransijaisena ely-keskuksessa (1.3. - 31.12.2011) ja hänen alaisensa aluehallintovirastossa (josta hän oli virkavapaa) antoivat virallisen luvan altaan käyttöön. Nyt niitä vain korotetaan aikaisemmasta 234 mpy 252 mpy, hyvä kun riittävät edes nykyiselle kaivokselle (19,5 miljoonaa tonnia) Erkki Kantola on ollut töissä Kittilän kaivoksella vuosina 2007 - 2010. Hän on ollut myös antamassa lupaa kaivoksen perustamiseen. Hän on ollut antamassa lupaa myös Suhangon kaivokselle ja nyt hän rummuttaa kaivosyhtiön puolesta. Ei herätä tuottamusta tällainen eikä korotetut patorakenteet. Meillä ei ole varaa uusiin talvivaaroihin, eikä myrkyllisiin pölypäästöihin vielä poronhoitoalueilla. Suomella ei ole varaa edes tavallisia tulvavahinkoja korvata kaikille ihmisille, puhumattakaan myrkyllisistä ongelmajätealaiden sortumisista. Eikö se nykyinen 19,5 miljoonaa tonnia ongelmajätettä kaivoksen loputtua riitä ja siihen on sivukivien n. 60 miljoonaa tonnia, eikä sekään ole ongelmantonta. Vaikka olisi vain 4,5 g uraania ja saman verran thoriumia, puoliintumisaika miljardia vuosia, niin kauanko se raadonia pukkaa ympäristöön, ja myrkyttää maat, ollaan poronhoitoalueella ja matkailu on Kittilän ja Lapin tärkein elinkeino.

Anneli Ojanperä

Poronhoitolaki

-maata ei saa käyttää sillä tavoin, että siitä aiheutuu huomattavaa haittaa poronhoidolle

(kaivostoiminta on nykyään suurta, kaivosalueet ovat laajoja ja voivat laajentua aikojen kuluessa yhä laajemmalle, eikä myrkylliset saasteet jää kaivosalueen sisäpuolelle vaan leviävät laajalle alueelle ilmateitse ja vesistöihin ja tulvan mukana ne siirtyvät jokivarsien pelloille, soille ja metsiin. ja varsinkin toiminnan loputtua pohjavesien kautta. Kaivosvedet joita jatkuvasti pumpataan toiminnan aikana louhoksista ovat pohjavesiä. Kun kaivostoiminta lakkaa, myrkyt kaivokselta lähtevät kiertämään pohjavesiin.

Valituksen aihe Agnico-Eagle Finland Oy Kaivospiirihakemus Kuotku

Kaivostoiminta myrkyttää maan ja pohjavedet alueella, muutos on pysyvää, alueita ei voi käyttää poronhoitoon todennäköisesti vuosisatoihin eikä vuosituhansiinkaan. Pohjavesien pilaantuminen vaikuttaa myös lähteisiin (20 lähteikköä), järviin ja jokiin. Alue kuivaa siinä vaiheessa kun louhokset täyttyvät vedellä, todennäköisesti myös järvet kuivuvat. Myös kaivosalueen alpuolella olevat suojelualueet kuivuvat. Myrkylliset kaivospölyt leviävät laajalle alueelle Poronlihaan jäävät jäämät ja se vaikuttaa poronlihan kysyntään ja poromiesten toimeentuloon poronhoitoalueella. Uraanin ja Thoriumin hajoamistuote raadonkaasu leviää pitkälle ja hajoaa useiksi muiksi kiinteiksi poloniumin, vismutin ja lyijyn isotoopeiksi. Radonin tuottamat poloniumin kolme isotooppia ovat radioaktiivisuutensa lisäksi erittäin myrkyllisimpiä aineita, mitä luonnossa esiintyy. Aikanaan näistä raadonin tuottamista aineista tulee lyijyä. Raadonkaasu leviää 960 km neljässä päivässä (10km/tunti tuulella)

Ympäristönsuojelulainsäädäntö

Kansallisen ympäristönsuojelulainsäädännön kehittäminen on vahvasti sidoksissa EY-lainsäädäntöön, jonka sisältöön Suomi pyrkii osaltaan vaikuttamaan. Keskeisin ohjauskeino on vuonna 2000 voimaan tullut ympäristönsuojelulaki. Se on pilaantumisen torjunnan yleislaki, jonka tavoitteena on - ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia vahinkoja. -turvata terveellinen ja viihtyisä sekä luonnontaloudellisesti kestävä ja monimuotoinen ympäristö -ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia -tehostaa ympäristöä pilaavan toiminnan vaikutusten arviointia ja huomioon ottamista kokonaisuutena. -parantaa kansalaisten mahdollisuuksia vaikuttaa ympäristöä koskevaan päätöksentekoon. -edistää luonnonvarojen kestäväää käyttöä -torjua ilmastonmuutosta ja tukea kestäväää kehitystä. Laki edellyttää, että pilaantumisen vaaraa aiheuttavalle toiminnalle on haettava ympäristölupa. Ympäristönsuojelulain nojalla annetaan asetuksia lain tavoitteista ja täytäntöönpanosta. - Ympäristönsuojelulaki (86/2000) -Ympäristönsuojeluasetus (169/2000) -Laki ympäristönsuojelulainsäädännön voimaansaamisesta (113/2000)

3 pykälä

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan

1) ympäristön pilaantumisella sellaista ihmisen toiminnasta johtuvaa aineen, energian, melun, värinän, säteilyn, valon, lämmön tai hajun päästämistä tai jättämistä ympäristöön, jonka seurauksena aiheutuu joko yksin tai yhdessä päästöjen kanssa:

- a) terveystahaitta
- b) haittaa luonnolle ja sen toiminnoille
- c) luonnonvarojen käyttämisen estymistä tai melkoista vaikeutumista
- d) ympäristön yleisen viihtyisyyden tai erityisten kulttuuriarvojen vähentymistä
- e) ympäristön yleiseen virkistyskäyttöön soveltuvuuden vähentymistä
- f) vahinkoa tai haittaa omaisuudelle taikka sen käytölle tai g)muu näihin rinnastettava yleisen tai yksityisen edun loukkaus.

2) Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavalla toiminnalla laitoksen perustamista tai käyttämistä taikka alueen käyttämistä tai toiminnan järjestämistä siten, että siitä saattaa

Valituksen aihe Agnico-Eagle Finland Oy Kaivospiirihakemus Kuotku aiheutua ympäristön pilaantumisesta.

3) terveyshaitalla ihmisessä todettavaa sairautta, muuta terveydenhäiriötä tai sellaisen tekijän tai olosuhteen esiintymistä, joka voi vähentää väestön tai yksilön elinympäristön terveellisyyttä.

6) vesistöillä vesilain (264/1961) 1 luvun 1 pykälän 2 momentin mukaista vesialuetta ja 3 pykälän mukaisia aluevesiä.

7) pohjavedellä maa- tai kallioperässä olevaa vettä

5 pyklä

Yleiset velvollisuudet

Toiminnanharjoittajan on oltava riittävästi selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (selvillääövelvollisuus)

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on lisäksi noudatettava jätelain (1072/1993) 4 ja 6 pykälässä säädettyjä yleisiä velvollisuuksia.

6 pykälä

Sijoituspaikan valinta

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttava toiminta on mahdollisuuksien mukaan sijoitettava siten, ettei toiminnasta aiheudu pilaantumista tai sen vaaraa ja että pilaantumista voidaan ehkäistä.

Toiminnan sijoituspaikan soveltuvuutta arvioitaessa on otettava huomioon:
1) toiminnan luonne ja pilaantumisen todennäköisyys sekä onnettomuusriski

7 pykälä

Maaperän pilaamiskielto

Maahan ei saa jättää tai päästää jätettä eikä muutakaan ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle.

Viihtyisyyden melkoista vähentymistä tai muu niihin verrattava yleisen tai yksityisen edun loukkaus (maaperän pilaamiskielto)

8 pykälä

Pohjaveden pilaamiskielto

Ainetta tai energiaa ei saa panna tai johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että

1) tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu muutoin olennaisesti huonontua.

2) toisen kiinteistöllä oleva pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai kelpaamattomaksi tarkoitukseen,

johon sitä voitaisiin käyttää; tai

3) toimenpide vaikuttamalla pohjaveden laatuun muutoin saattaa loukaata yleistä tai toisen yksityistä etua (pohjaveden pilaamiskielto).

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna toimenpiteenä pidetään myös asetuksella erikseen säädettyä

toimenpidettä tai asetuksella kiellettyä ympäristölle ja terveydelle vaarallisten aineiden päästämistä

pohjaveteen. Asetus voi koskea vain sellaisia toimenpiteitä, joita tarkoitetaan asianomaisessa Euroopan yhteisön direktiivissä.

9 pykälä

Merta koskevat erityiset kiellot

Suomen maa-alueella, sisävesialueella tai aluevesillä ei saa ryhtyä toimeen, josta voi aiheutua

Valituksen aihe Agnico-Eagle Finland Oy Kaivospiirihakemus Kuotku merensuojelulaissa tarkoitettua pilaantumista Suomen aluevesien ulkopuolella.

VESILAKI

Ympäristöhaitat vaikuttavat luvan tarpeeseen Hankkeelle tarvitaan aina lupa, jos hankkeella on tiettyjä ympäristövaikutuksia; se muuttaa vesistön asemaa; syvyyttä; vedenkorkeutta tai virtaamaa; rantaa tai vesiympäristöä tai pohjaveden määrää tai laatua, ja tämä muutos 1. aiheuttaa tulvan vaaraa tai yleistä veden vähyyttä 2, vahingoittaa luontoa tai huonontaa vesistön tai pohjaveden tilaa 3. vähentää luonnon kauneutta, ympäristön viihtyisyyttä tai kulttuuriarvoja tai vesistön soveltuvuutta virkistyskäyttöön, 4. vaarantaa terveyttä 5. vähentää tärkeän pohjavesiesiintymän antoisuutta tai haittaa vedenottoa tai veden käyttöä talousvetenä. 6. vahingoittaa kalastusta tai kalakantoja 8. vaarantaa puron luonnontilan säilymistä tai 9. muulla tavoin loukkaa yleistä etua.

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Päätökseen saa hakea muutosta valittamalla sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiirissä pääosa tässä päätöksessä tarkoitettusta alueesta sijaitsee. Toimivaltainen hallinto-oikeus on mainittu valitusosoituksen lopussa. Valituskirjelmä osoitetaan valitusviranomaiselle ja se on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Määräaika valituksen tekemiseen on kolmekymmentä (30) päivää tämän päätöksen antopäivästä sitä määräaikaan lukematta. Valitusaika päättyy **23.9.2013**.

Valitusoikeus

Päätöksestä voivat valittaa ne, joiden etua, oikeutta tai velvollisuutta asia saattaa koskea, sekä vaikutusalueella ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistämiseksi toimivat rekisteröidyt yhdistykset tai säätiöt, asianomaiset kunnat, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset ja muut asiassa yleistä etua valvovat viranomaiset, saamelaiskäräjät sillä perusteella, että luvassa tarkoitettu toiminta heikentää saamelaisten oikeutta alkuperäiskansana ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan ja kolttien kyläkokous sillä perusteella, että luvassa tarkoitettu toiminta heikentää koltta-alueella kolttien elinolosuhteita ja mahdollisuuksia harjoittaa elinkeinoja.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla).

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- päätös, johon haetaan muutosta valittamalla, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- asiamiehen valtakirja

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valituskirjelmän voi viedä valittaja itse tai hänen valtuuttamansa asiamies. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, telekopiona tai sähköpostilla. Postiin valituskirjelmä on jätettävä niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen aukioloajan päättymistä. Hallinto-oikeudessa kirjaamon aukioloaika on klo 8.00 – 16.15. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Valittajalta peritään hallinto-oikeudessa **oikeudenkäyntimaksu** 90 euroa. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (701/1993) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Toimivaltaisen hallinto-oikeuden yhteystiedot muutoksenhakua varten:

Rovaniemen hallinto-oikeus

www.oikeus.fi/hao/rovaniemi

Valtakatu 17

96200 Rovaniemi

(PL 8112, 96101 Rovaniemi)

029 56 42900

Telekopio 029 56 42995

rovaniemi.hao(at)oikeus.fi